

આત્મ સં. ૮૮ (ચાલુ) વીં સં. ૨૫૦૯

વિક્રમ સંવત ૨૦૩૯ આપાડ

પદ ૨૨

લે પ. પૂ. શ્રીમદ્ આનંદધનજી મહારાજ
વિચારી કહા વિચારે રે, તેરો આગમ અગમ અથાહ
બિનુ આધે આધા નહીં રે, બિન આધેય આધાર ? ॥ બિ ॥
મુરગી બિન ઇડા નહીં પ્યારે, યા બિન મુરગી નાર ॥ બિ ॥

શ્રીમદ્ આનંદધનજી મહારાજ કહે છે કે હે પ્રભો! આગમનું સ્વરૂપ પંગિત પુરુષો શી રીતે વિચારી શકે?

હે પ્રભો! તારા આગમમાં જે જે ભાવો વર્ણ્યા છે તે હૃદયમાં સમ્યક્ પરિણમે છે. આધેય વિના આધાર નથી, તેમ દ્રવ્યરૂપ આધાર વિના ગુણ પર્યાયરૂપ આધેય નથી.

ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય, પુદ્ગલાસ્તિકાય, જીવાસ્તિકાય કાલદ્રવ્ય-
છ દ્રવ્ય આધાર.

પ્રત્યેક દ્રવ્યમાં રહેનાર ગુણપર્યાય-આધેય

અનાદિકાળથી આધાર અને આધેય એ બે સાથે છે. દૃષ્ટાંત તરીકે મરઘી વિના ઇડા નથી અને ઇડા વિના મરઘી નથી એ બેમાં પ્રથમ કોણુ? પ્રત્યુત્તર-ઈંકા અને મરઘી એ બંનેનો પ્રવાહ અનાદિ કાળથી છે.

(અનુસંધન પાના નં. ૧૬૬)

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૦]

જુલાઈ : ૧૯૮૩

[અંક : ૯

અ નુ ક મ શિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	પ્રાપ્તનો સદુપયોગ	શાહ ભીખાભાઈ છગનલાલ	૧૫૩
૨.	લક્ષિતાંગ દેવ		૧૫૪
૩.	મનુષ્ય જન્મ ?	શાહ રતિલાલ માણેકચંદ	૧૫૭
૪.	શ્રદ્ધા કી જ્યોત કી સહસ્ર શિખાયે	...	૧૫૯
૫.	જૈન ધર્મની ખાળપોથી	...	૧૬૧
૬.	સ્વ. ગુલાબચંદ લલુભાઈ	...	૧૬૪
૭.	કરૂણા તો જોઈ એ, પરમાત્માનિ	પન્થાસ પ્રવરશ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયભ ગણિવર	૧૬૭

પ્રગટ થઈ ચૂકે છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લેા તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો
જેની મર્યાદિત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે અને તે બન્ને ભાગો
મૂળ કીંમતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) કીંમત રૂપિયા પંદર.
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) કીંમત રૂપિયા પાંત્રીશ.
તો બન્ને ભાગો એકી સાથે મંગાવી લેવા વિનંતી છે.

:- સ્થળ :-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ઠે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.

આ સભાના નવા માનવંતા પેટ્રન સાહેબ શ્રી પ્રાણુલાલ ત્રિભોવનદાસ દલાલની

જીવન ઝરમર

સંસારમાં સાડે મળવું એટલે માનવલવ આર્યદેશ આર્યકુળ ઉત્તમ જાતી પાંચે ઇન્દ્રિયની પટુતા વીતરાગ પરમાત્માનું શાસન જેનધર્મ જેવો ધર્મ આવી સર્વ પ્રકારની સાનુકુળતા પ્રાપ્ત થવી એ પુણ્યની અનંતી નાશી જ્યારે એકઠી થાય ત્યારેજ મળે છે. વળી ઉત્તમ માતા પિતા કુટુંબ કળીત્રાને યોગ પ્રાપ્ત થવો એ પણ પુણ્યનીજ નિશાની છે.

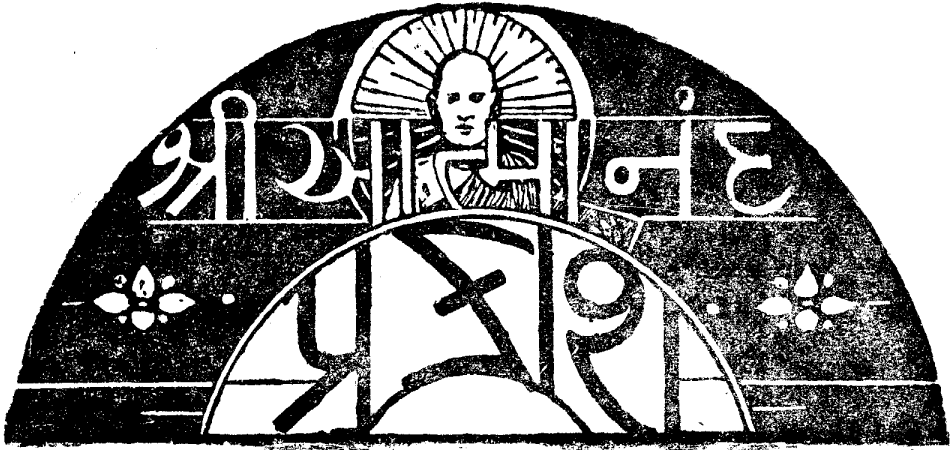
જગતમાં પરમ પાવનકારી પવિત્ર મહાનતીર્થ જ્યાં બાળ પ્રજાચારી બાવીશમાં તીર્થંકર પરમાત્માશ્રી નેમનાથ ભગવાને દીક્ષા અગીકાર કરી કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી નિર્વાણ પદને પામ્યાએ ગીરનાર તીર્થના પ્રાંગણસમુ સૌરાષ્ટ્રનું ઐતિહાસિક શહેર જુનાગઢમાં તા. ૨૧-૨૯ ના શુભ દિવસે ધર્માનુરાગી પિતાશ્રી ત્રિભોવનદાસ હીરચંદ દલાલ અને માતુશ્રી ધનકુંવરબેનને ત્યાં શ્રી પ્રાણુલાલભાઈને

જન્મ થયો હતો.

શ્રી પ્રાણુલાલભાઈના માતા પિતા લગભગ ૮૩ અને ૮૫ વરસના હયાત છે. પોતાનો મોટા ભાગનો સમય ધર્મારાધનામાં વિતાવે છે આખું કુટુંબ શિક્ષિત અને સંસ્કારી છે ત્રણભાઈ અને ત્રણ બહેનો છે. બધા એન્જ્યુકેટેડ છે. એક બહેન ડોક્ટર છે બીજી બહેન પણ શિક્ષિકા છે અને ત્રીજી બહેને અપરિણીત જીવન જીવી સેવાનું ક્ષેત્ર પસંદ કર્યું છે જાહેર કાર્ય કરતાં છે. ગવરમેન્ટ ઓફીસર તરીકે સેવા આપી રહ્યા છે. એટલું જ નહીં પણ આખું કુટુંબ એન્જ્યુકેટેડ હોવા છતાં ધર્મના રંગે રંગાયેલું છે. દર્શન પૂજા ભક્તિ તપ જપ દાન વૈદ્યાવશ્યમાં અગણ પરતો ભાગ લે છે. શ્રી પ્રાણુલાલભાઈએ ઈંટર સુધીનો અભ્યાસ કરી કોલેજ છોડી ધધાના ક્ષેત્રમાં પડયા અને ૧૯૫૫ માં મુંબઈ આવી પ્રથમ પેપર લાઈનમાં પ્રારંભ કર્યો પણ એના કરતા હાર્ડવેર લાઈનમાં વિશેષ ધ્યાન પડતા ૧૯૬૦માં ધધો બદલી મોટર સ્પેરપાર્ટ્સ મેન્યુફેક્ચરીંગમાં શરૂઆત કરી પેતાની સ્વતંત્ર માલિકાની ફેક્ટરી ચાલુ કરી ઉદ્યોગપતિ અને સારા વેપારી તરીકેની સારી પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરી સારી નામના મેળવી છે. સાથે સાથે ધાર્મિક તેમજ સામાજિક ક્ષેત્રમાં ઉદારતા પૂર્વક શક્તિ અનુસાર પોતાની સુકૃતની લક્ષ્મીનો ઉપયોગ કરતા રહે છે સાધાર્મિક ભક્તિ અનુકંપા દાન અને કેળવણી પ્રત્યે એમને સારો અનુરાગ છે સ્વભાવે આનંદી અને હસમુખા હોવા છતાં મિત્રભાષી છે. એમના ધર્મપતિ શ્રીમતી સમયુબેનનો સર્વ વાતમાં એમને સહકાર મળતો રહે છે કારણ કે તેઓ સારા બુદ્ધિશાળી મળતાવડા અને વહેવારકુશળ સન્નારી છે.

આ વરસે વૈશાખ માસમાં જુનાગઢ પાસે હવા ખાવાનું સુંદર સ્થળ ચોરવાડ છે જ્યાં જિન મંદીરની પ્રતિષ્ઠામાં સારો ભાગ લઈ મંદીરના શિખર ઉપર ઇંડુ ચડાવવાનો મહાન લાભ લીધો હતો. તેમજ આ વરસે સકળ કુટુંબ સાથે સમેત શિખરજી પાવાપુરી રાજગ્રહી ઈત્યાદી કલ્યાણક ભૂમિની યાત્રા કરવાનો લાભ પણ લીધો હતો તેઓશ્રી સમ્યગ્ જ્ઞાનદાનમાં તથા અનુમોદનામાં સારો રસ ધરાવે છે એવા એક સજ્જન મહાનુભાવો આ સભાના પેટ્રન બનવાથી સભા ગૌરવ અનુભવે છે.

3157

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૦]

વિ. સં. ૨૦૩૯ અષાઢ : જુલાઈ-૧૯૮૩

[અંક : ૯

પ્રાસનો સદ્વપયોગ

(શાદ્ધર્મવિકીડિત જંદ)

નેત્રો નાર પરાઈ ના નિરખવા, ના નાટકાદિ વૃથા,
ના, ના, ક્રોધ ભરેલ દષ્ટિ કરવા, ના, ના, વિકારી યથા;
ના, ના, નૃત્ય નિહાળવા નટ નટી કે બિંધની નારતું,
જેથી ભટ થવાય નટ ભપસી, સૌ રાગના સારતું. (૧)

રાગે અંધ પતંગ દીપ પડતો છાંડે વૃથા પ્રાણુને,
દષ્ટિ રાગ વિનાશ કારી સમજી, તું છાંડ અજ્ઞાનને;
નેત્રો જેહ પવિત્ર કાર્ય કરવા, શાને રમાડે ખીજે,
જે જેની ઉપયોગ વ્યર્થ કરતાં, શાને વિધિના ખીજે. (૨)

નેત્રેના યુબલે રસિક નજરે, જોને ફરીને ફરી,
શ્રી ત્રૈલોક્ય પ્રકાશ આશ પૂરતાં, બહાલાં હરિના હરિ;
જેની શાંત - પ્રશાંત મૂર્તિ મધુરી, શ્રી વીતરાગ પ્રભુ,
બહાલા વીર જિજ્ઞુષુ ઇંદ્રગણુથી, શ્રી સેવ્ય શમ્ભુ વિભુ. (૩)

લે. શાહ લીખાભાઈ હમનલાલ

લલિતાંગ દેવ

(પૂર્વાનુવૃત્તિ)

તે સ્મૃતિાની નજીકનો પ્રદેશ છોડી, હું પર્વના શિખર તરફ ચઢવા લાગ્યો. હું સ્વયંપ્રભા સિવાય એક પણ ક્ષણ જીવી શકીશ નહિ-તેમ લાગ્યું. તેથી નિર્ણય કર્યો કે શિખર પરથી કૂદકો જ મારી, આત્મહત્યા કરી લઉં. સ્વયંપ્રભાના વિચારમાં હું મરી જાતને પણ ભૂલી ગયો.

દેવનું શરીર આ રીતે નાશ પામતું નથી. આ સમયે હું બેલાન જેવી સ્થિતિમાં હતો. જ્યારે કૂદકો મારવા તૈયાર થયો ત્યારે દૂરથી સંગીતા મધુર સ્વર જેવો કોઈનો ગંભીર અવાજ મારે કાને પડ્યો.

“હે મહાસત્વ ! આપ આ શું કરી રહ્યા છો ? આપ સ્ત્રી માટે એટલા વ્યાકુળ બન્યા તેટલા વ્યાકુળ ધીર માનવી મૃત્યુથી પણ થતા નથી.

મેં ઉપર દૃષ્ટિ કરી, કોઈ નજરે ન પડ્યું. પણ તે અવાજ મને પરિચિત લાગ્યો હતો. એ અવાજ હતો સ્વયંબુદ્ધનો. ગન્ધ સમૃદ્ધિ નગરીમાં જે અવાજે મને બાંધ પમાડ્યો હતો તે અવાજ અહીં ક્યાંથી સંભવે ? તેનાજ ઉપદેશથી હું દેવ સંપત્તિ પામ્યો હતો. પણ હવે આ સંપત્તિ શૂન્ય ભાસતી હતી, હું બોલી ઉઠ્યો, “સ્વયંબુદ્ધ, તમે ક્યાં છો ?”

તેજ સમયે પ્રવેત વસ્ત્રધારી સોમ્ય મુખ ધારી પુરુષ મારી સમક્ષ ખડો થયો. તેના હોઠ હલતા હતા. “મહારાજ ! હું સ્વયંબુદ્ધ છું. હાલમાં ઇશાનેન્દ્રના સામાનિક દેવ તરીકે ઇશાન કલ્પમાં હું દંઢધર્મા નામે જન્મ પામ્યો છું, અવધિજ્ઞાનથી આપની સ્થિતિ જાણી તત્વ ઉપદેશ આપવા આવ્યો છું. આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં, સ્વયંપ્રભા ચ્યવન પામી, મૃત્યુ લોકમાં આવી છે. તમે તેની ખાતર ફાગટ શોક ન કરો.

હું ચીસ પાડી બોલી ઉઠ્યો, “તું આ શું કહે છે ? સ્વયંપ્રભા માટે હું શોક ન કરું ? તને ક્યાંથી ખબર હોય કે મારા સંસારમાં તે મૃગાક્ષીજ સારભૂત છે ? બાકી બધું અસાર છે.”

સ્વયંબુદ્ધ થોડી ક્ષણો ચૂપ રહ્યો. ત્યારે મેં નમીને તેને કહ્યું, “સ્વયંબુદ્ધ ! એક વખત જેમ તમે મારું રક્ષણ કર્યું હતું તેમ આજે રક્ષણ કરો. મારી સ્વયંપ્રભા જ્યાં હોય ત્યાં મારો મેલાપ કરાવી આપો હું તારો હંમેશનો દાસ બનીને રહીશ.”

સ્વયંબુદ્ધે કહ્યું, “મહારાજ ! આમ તમે તમારી જાતને કેમ ભૂલી ગયા ? તમે માનવી નથી તમે દેવ છો. સામાન્ય અવધિજ્ઞાનનો ઉપયોગ કર્યા હોવા છતાં સ્વયંપ્રભા ક્યાં ને કેવા રૂપમાં છે તે જાણી શકતા. એમ ન કરતાં, આપ અહીં તહીં ભટકી રહ્યા છો. આ બધું અવધિજ્ઞાનથી જાણીને આપને આત્મસ્થ કરવા આવ્યો છું.”

“ભાઈ, તું ખરાબર કહી રહ્યો છો હું મારી જાતને ભૂલી ગયો છું. સત્ય તો એ છે કે સ્વયંપ્રભા વિના હું નિસત્વ બની ગયો છું-મને તેનો મેલાપ કરાવ મારે બીજું કશું જોતું નથી.”

“હે રાજન્ ! એમ થશે. ભવિતવ્યતાને કોણ ફેરવી શકે છે ? હું આપને શક્તિ આપું છું. અવધિજ્ઞાનનો ઉપયોગ કરો. આપ બધું જ સ્વચ્છથી જોઈ શકશો.”

પાછલી બીના વિચાર કરતાં, મેં દીપશિખા સમાન એક આલોકવર્તિકાને મહાશૂન્યથી મૃત્યુ-લોક તરફ દોડતી દેખી ધીમે ધીમે એક ગામના સીમાડાનું દૃશ્ય નજરે પડ્યું. મેં એક જીર્ણ ઝૂંપડી જોઈ તેની આગળ વનવેલ અને ઝાડી જોઈ. વન્ય ફૂકડાઓ અહીંતહીં ધૂમતા હતા.

બાબુમાં એક વાવ હતી. તેની પાસે શૂકરા ઈચ્છાનુસાર ફરતા હતા.

આ ઝૂંપડીમાંથી દરિદ્રતાની મૂર્તિસમાન એક સ્ત્રી નીકળી. તેને ન હતું રૂપ કે ન હતું યૌવન માથા ઉપરના રૂક્ષ વાળ આમ તેમ ભટકતા હતા શરીર પર અધું ફાટેલ મેલું વસ્ત્ર હતું. પેટ હતું મોટું તેણે આમ તેમ નજર નાખી પછી વાવ તરફ આગળ વધીને નજર નાખી; તે નહીને કાંઠે એક પ્રોઠ કન્દમૂળની શોષમાં ધરતી ખોદતો હતો. રમણીનો કઠોર સ્વર સાંભળી, તે કોદાળી મૂકીને ઉભો થઈ ગયો. તે મનુષ્ય પણ ખૂબ દરિદ્રી અને ક્ષુધાતું મૂર્ત સ્વરૂપ શો હતો. કંમશ: હું તેને વધુ સ્પષ્ટતાથી જોવા લાગ્યો. તેના ભૂખ્યા શરીરની શિરાઓ એવી ઉભરાતી હતી કે તેના શરીરને જવલનત સમજીને શિખાઓ તેના ઉપર ચઢી રહી હતી. સારુંએ શરીર શત ચિન્હોથી એવી રીતે ભરેલું હતું કે જાણે અલક્ષ્મી દેવીએ તેના શરીરને કાટી કાટીને અલગ કરી દીધું હતું.

રમણી કહેતી હતી, “જો તું અન્નની વ્યવસ્થા કરી શકતો ન હોત તો વિવાહ શા માટે કર્યા? અને એક પછી એક છ કન્યાને શા માટે ઉત્પન્ન કરી? જીવે છે ને હું ફરીને ગર્ભવતી બની છું?”

આ સાંભળીને ખીચારા ઉપર જાણે કે વજ્ર પડ્યું. તે બોલ્યો, “આ વળતે પણ કન્યા અવતરી તો?”

સ્ત્રીએ કહ્યું, “તે હું શું જાણું.”

તૂ ન જાણતી હોય તો શું હું જાણું છું? તેમ કરે તો તે ત્યાં ખસવા લાગ્યો. ત્યારે તે સ્ત્રીએ તેનું વસ્ત્ર પકડી લીધું. તે બોલી, “અરે વીર પુરુષ! કુકૃત્ય કરતી વખતે કોઈ ધ્યાન આપ્યું. નહિ અને હવે ભાગે છે?”

તે ઉપરાન્ત બન્ને વચ્ચે કંઠિયો શરૂ થયો. એક બીજાને ગળો દેવા લાગ્યા. હું કશું ન સમજી શક્યો, તેથી પ્રશ્ન સાથે દંઠવર્માની તરફ જોવા લાગ્યો.

દંઠવર્માએ કહ્યું, “આપની સ્વયંપ્રભા દેવી શ્રી પ્રભ વિમાનથી ચ્યવીને, ઘાતકી ખંડના પૂર્વ વિદેહના નન્દીગ્રામમાં નાગશ્રીના ગર્ભમાં ઉત્પન્ન થઈ છે. આપે જે સ્ત્રીને જોઈ તે જ નાગશ્રી. પેલો પુરુષ છે નાગશ્રીનો પતિ. નાગિલ મહા દરિદ્ર છે. પેટ પૂર્તિ માટે આખો દિવસ ભૂતની માફક ભટકતો રહે છે. છતાં પેટ ભરાતું નથી, તે ભૂખ્યો સૂવે છે અને ભૂખ્યો જાગે છે. વળી નાગશ્રી તદ્દન ભાગ્યહીન છે. માનો કે એક બીજાને અનુરૂપ વિધાતાએ સર્જન કયું છે. તેથી છ કન્યાને જન્મ આપ્યા બાદ ફરી ગર્ભવતી બની છે. તેની છ એ કન્યા માતા માફક ભાગ્યહીન છે. તેમાં નથી રૂપ કે નથી શ્રી. તેઓ પણ જંગલી ભૂંડણો જેમ આખો દિવસ અન્ન માટે ભટકે છે.

તે સાંભળી મને હૃદયમાં આઘાત લાગ્યો. મારી અનિદ્ર સુદરી સ્વયંપ્રભા શાને લઈને આ નિંદ્ર કંઠિયાખોર નાગશ્રીના ગર્ભમાં ઉત્પન્ન થઈ તે વિચારતાં ન સમજાયું. તેણે એવું શું પાપ કયું હશે કે અત્યંત સુદર, સ્વેતપ્રભા પુંજ સમી સ્વયંપ્રભાને વિધાતાએ આ મહા દરિદ્રો વચ્ચે ઘડેલી દીધી? અને પૂર્વે એવું શું પુન્ય કયું હતું કે તે ઈશાન કલ્પના શ્રીપ્રભ વિમાનમાં પદ મહ દેવી તરીકે જન્મી હતી? કર્મની ગતિ અત્યંત ગહન છે. અસહાય તૃણ સમાન સમય જીવગણ સંસારના પ્રવાહમાં હંમેશ પ્રવાહિત બની રહ્યા છે. આ જીવનમાં જે પ્રબળ અને પ્રતાપશાળી અને ઋદ્ધિસ પત્ત છે તે પછીના જીવનમાં સત હીન મહાદરિદ્ર પણ બની શકે છે. આજે હું ઈશાન કલ્પના શ્રીપ્રભવિમાનનો અધિપતિ છું વિશ્વની સમસ્ત સંપત્તિ અને સમસ્ત સુખ મારા પગ તળે છે. પણ કાલે જ્યારે મારું આયુષ્ય સમાપ્ત થશે ત્યારે અહિંથી ચ્યવીને સ્વયંપ્રભાની જેમ મહા દરિદ્રના ઘરમાં જન્મ લઉં તેમ પણ બને. ત્યારે આ મારું રૂપ કે વૈભવ કશું ન રહેશે. મારે પણ તેની જેમ અહીં તહીં અન્ન માટે ભટકવું પડે મારું મસ્તક ઘૂમવા લાગ્યું. હાથ પગ શિથિલ

બનવા લાગ્યા જાણે કે મહત્તમિત્રા ખાવાને તૈયાર ન થઈ હોય! ત્યારે લાગ્યું કે માણસ જાતિસ્મરણ વગર જન્મે છે તે શ્રાપ નથી પણ વરદાન છે. જ્યારે હું અહિંથી અવીને મૃત્યુ લોકમાં જન્મીશ ત્યારે આ રૂપ અને વૈભવની કશી ઝાંખી મને હશે નહિ. જો રહી જશે તો આ દુલ્હાં ભારથી માડું જીવન વિષાક્ટ બની જશે.

પણ મારા મગજમાં એક વાત ઠસી ગઈ- રૂપ લાવણ્ય, પ્રભાવ, વૈભવના અન્તિમ નિષ્કર્ષમાં તેનું કશું મૂલ્ય નથી છતાં તે માટે મનુષ્ય કામ, ક્રોધ, લોભ અને મોહને વશ બની હાહાકાર કરતા રહે છે તેઓ સમજતા હોવા છતાં સમજતા નથી, જાણતાં છતાં જાણતા નથી.

એકાએક નવજાત શિશુના રુદનનો અવાજ સંભળાયો. તે અવાજ પેલી ઝૂંપડીમાંથી આવતો હતો. નાગિત્ર દરવજા તરફ મોં રાખી ઉભો હતો. તેણે પૂછ્યું, “પુત્ર કે કન્યા?”
‘કન્યા.’

આ સંભળતા જ નાગિત્ર ત્યાં એક પળ ન ઉસતાં ઊંચે શ્વસે લાગ્યો. તે જંગલો પાર કરતો ભાગતો જ રહ્યો. તેને ભય હતો કે નાગશ્રી પાછળ આવી તેને પકડી લે. પણ નાગશ્રીની અવસ્થા પાછળ પડી પકડી શકવાની ન હતી.

છતાં તે દોડતો રહ્યો તેણે પાછળ પણ જોયું

નહિ. પોતાના ગામે પાછા ન આવવાની પ્રતિજ્ઞા કરી, તે એક વનમાં અદૃશ્ય થઈ ગયો.

નવી જન્મેલી છોકરીનું રુદનથી સંકુચિત કૃષ્ણમુખ મારી નજરે પડ્યું. દઢવર્માએ કહ્યું, “તે તમારી સ્વયંપ્રભા.” મેં આખોન પહોળા કરી. મારા અંતરના ઉંડાણમાં જે ભાવ-તરંગા ઉઠતા થા તેનું યથાવત્ વિશ્લેષણ કરવું અસંભવ હતું. તે વેદના હતી કે વિતુષ્ણા, વિષાદ હતો કે કરુણા, કહી શકતો નથી. કૃપ્ત એક દીર્ઘ નિશ્વાસ મારા અંતરના ઉંડાણમાંથી નીકળ્યો. મારી હંસ સરખી, શ્વત રંગી સ્વયંપ્રભાની આ સ્થિતિ-તેણે મને ખીન્ન કરી દીધો. તેનું રુદન હજી હું સાંભળતો હતો. શું આ રુદન તે શ્રીપ્રભુવિમાનથી સ્થુત થઈ તેનું હતું કે દૂર ભવિષ્ય ધરતી પર તેની અપેક્ષા કરતું હતું તેનું હતું? હું અકદમ વિકળ બની ગયો. કોઈની સાથે બેસી શક્યો નહિ. પછી જોયું-ત્યારે એક શિયાળ ઝૂંપડી પાસે આવી ઉભું. અને એક ક્ષુદ્ર છોકરીએ તેને ભગાડી મૂક્યું. કદાચ તે નાગિત્રની કોઈ છોકરી હશે. આ સમયે સૂર્ય આથમી ગયો હતો. પૃથ્વી પર સર્વત્ર અંધકાર છવાયો હતો, તારા જગમગતા હતા. માનના કે શાંત રાત્રિના અંધકારમાં આગિયા જલતા હતા ને યુગ્મતા હતા. (કુંભશઃ)

(તિથયરના સૌજન્યથી)

શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય કૃતમ્ પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ (અષ્ટમેઽધ્યાયઃ)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલાનું પ્રકાશન-૯૪મું રતન છે. સાચા અર્થમાં તે રતન જ છે કેમકે તેના વિવિધ કારણો પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીને પુનિત ભાષાથી પ્રકાશિત કરે છે પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષાના વ્યાકરણોમાં આ પુસ્તકનું અદ્વિતીય સ્થાન છે. અર્વાચીન વિદ્વાનોએ આ પુસ્તકને ખીરુદાવ્યું છે. અભ્યાસીને સંપૂર્ણ જ્ઞાન મળે અને તુલનાત્મક અભ્યાસ થાય તે માટે આ પુસ્તકમાં નવ Appendices આવેલ છે જર્મન જેવા દેશમાં તેમજ મહાન વિદ્યાપીઠોની માંગ સારી છે. તેજ તેનું મૂલ્યાંકન છે.

Price Rs. 25-00

Dolar 5-00

Pound 2-10

પ્રાપ્તિ સ્થાન

શ્રી જૈન આત્માનંદસમા, આરગેટ, ભાવનગર

મનુષ્ય જન્મ ?

લે. રતિલાલ માણેકચંદ શાહ

મનુષ્ય જન્મને ઉત્કટ ઉત્કૃષ્ટ એટલા માટે કહેવામાં આવે છે કે, તે આ જન્મમાં મોક્ષે જવાનો પુરુષાર્થ આચરી શકે છે, સાંપ્રતકાળમાં જો આત્મલક્ષ્યે પુરુષાર્થ આચરે તો, એક ભવ કરી મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાંથી સીધો મોક્ષ ગમન કરી શકે છે, જે અન્ય ભવમાં બનવું દુર્લભ છે, એટલા માટે જ મનુષ્યભવને અતિ ઉત્તમ કહેવામાં આવ્યો છે. આત્માની ચારગતિ છે, નારકીમાં અત્યંત દુઝોળ વેડવાના હોઈ ત્યાં મોક્ષની સાધના કરવી શક્ય નથી, તીર્થંચ ગતિમાં બુદ્ધિનો અભાવ હોવાથી ત્યાં પણ શક્યતા ઓછી છે, જ્યારે દેવ-ગતિમાં અત્યંત સુખ ભોગવવાનું હોઈ ત્યાં મોક્ષનો પ્રશ્ન જ ઉભો થતો નથી. કેવળ મનુષ્યભવ જ એવો છે કે જ્યાં મોક્ષે જવાનો પુરુષાર્થ આચરી શકાય છે; તે માટેની પ્રત્યેક સુવિધાઓ આ ભવમાં મળી રહે તેમ છે. પરંતુ જો આપણે આવા સર્વોત્કર્ષ મનુષ્ય જન્મનો ગેરઉપયોગ કરીએ એટલે કે તેને વિષય-કષાયો પછવાડે વેડકી દઈએ તો અહીંથી સીધા નારકીમાં પણ જઈ થકાય છે; જ્યાં જવું હોય ત્યાં તે જઈ શકે છે, તે માટે તે પૂર્ણ સ્વતંત્ર છે. શું કરવું કે, શું ન કરવું? તે તેને વિચારવાનું છે, આચરવાનું છે. ચાર ગતિમાં એક મનુષ્ય ગતિજ એવી છે કે ત્યાં તેને વિશેષમાં બુદ્ધિ મળેલ હોય છે. તે બુદ્ધિનો કેવો ઉપયોગ કરવા તે તેને વિચારવાનું છે. તેને માટે બેજ ગતિ નિર્માણ થયેલી છે, ઉર્ધ્વ ગતિ કે અધોગતિ, જ્યાં જવું હોય ત્યાં જવા તે સ્વતંત્ર છે, જો કે આત્માનો મૂળ ગુણ ઉર્ધ્વગતિ તરફ જ જવાનો છે. તે ન ભૂલીએ.

મોક્ષમાં પણ અહીંથીજ જઈ શકાય છે, તેમ માટે નારકી, ત્રણ સ્થાવર ને ત્રણ વિકલેન્દ્રિયમાં પણ અહીંથી જઈ શકાય છે મનુષ્ય કે દેવતાની ગતિ પામ્યા માટે ઉચ્ચ ગતિજ પ્રાપ્ત થાય એવો

કેઈ નિયમ નથી, ઉત્તમગતિ પામ્યા છીએ પૂર્ણતાને પ્રાપ્ત કરવા માટે, તે તરફનો પુરુષાર્થ આચરવા માટે પણ જો તેનો દુરોપયોગ કરીએ, તો તેનો અર્થ એ થયો કે અધિકાર મોટો મળ્યો છે, પણ તેનો ગેરઉપયોગ કરીએ તો પતન પણ સવિશેષ થાય છે. નારકી-તીર્થંચની ગતિ નીચી કક્ષાની ગણાય પરંતુ ત્યાં ઉચ્ચ ભાવિ જીવન માટેની શક્યતા પણ છે. પહેલાનું બાંધેલું પાપ ત્યાં તુટે છે અને મનુષ્યગતિ એવી છે કે, તે એટલી હદે અશુભ કર્મો ઉપાર્જન કરી શકે છે કે અહીંથી સીધો સાતમી નારકીમાં સિધાવી શકે છે, મનુષ્ય અને ગર્ભજ મત્સ્ય એ બેજ સાતમી નારકીએ જાય છે.

નારકી હલકામાં હલકી ગતિ ગણાય છે, છતાં તેને માટે એકેન્દ્રિયપણું પામવાના દરવાજા બંધ છે. નારકી મરીને વિકલેન્દ્રિય પણ ન થાય, ભવાંતરની અપેક્ષાએ પંચેન્દ્રિય થાય તે નિઃશંક છે, જો કે નારકી આમ તો દુઃખપ્રદ છે, પણ આગસો ભવ સારો મલવાનો છે તે નક્કી છે, કારણ કે તે પંચેન્દ્રિય સિવાય અન્ય ગતિમાં જતો નથી. દેવતાઓના સંદર્ભમાં વિચારીએ તો તેનું ભાવી નક્કી નથી; કારણ કે તે એકેન્દ્રિયમાં પણ જાય, દેવતાની ગતિ એકેન્દ્રિય પણના ભય વાળી છે; એટલુંજ નહીં પણ આડ, આડ દેવલોક સુધી ત્યાં દેવતાઈ સ્થિતિ એવી છે કે, ઉતરે ત્યારે જનવરમાં જાય, દેવતા મરીને મનુષ્ય થાય એવો નિયમ નથી. પહેલા, બીજા દેવલોકના દેવતા સાગરોપમ, પત્યોપમની સ્થિતિ ભોગવે અને ચલે ત્યારે પૃથ્વી અપ કે વનસ્પતિકાયમાં ઉતરે. છેડે પૃથ્વીકાય, કાં તો અપૂકાયનો કે વનસ્પતિ કાયનો જીવ થાય, આડમાં દેવલોકની સ્થિતિ અનુભવીને જનવરમાં હાથી, ઘોડાના ભવમાં જાય. આગલના દેવલોક માટે નવઐવેયક, પાંચ અનુત્તરવાળા,

મનુષ્યગતિ સિવાય અન્ય ગતિમાં ન જાય. નવમે, દશમે, અગીયારમાં તથા બારમાં દેવલોકમાંથી અને નવઐવેયક તથા અનુત્તર વિમાનના દેવલોક-માંથી સીધો મનુષ્ય જન્મમાં આવે પછી મનુષ્ય-પણામાંથી ગમે તે ભવમાં જાય. નહીં ભટકનાર કેવળ સ્વાર્થ સિદ્ધિના દેવો જ છે. ત્યાંથી ચ્યવી મનુષ્યભવ પામી મોક્ષે સિધાવે છે. તે સ્વાર્થ-સિદ્ધિની શ્રેષ્ઠતા મોક્ષને કારણે જ છે; નહીં કે દેવગતિને કારણે તે પ્રત્યેક પછીના ભક્ષે મોક્ષ પામે તેને કારણે જ તેમની ઉત્તમતા છે.

આમ હોવા છતાં પણ મનુષ્ય જન્મને દેવને પણ હર્ષભ ગણવામાં આવ્યો છે, તેનું કારણ એ છે કે, મનુષ્યને વિશેષમાં બુદ્ધિ મળેલી છે, જો

તેનો સદુપયોગ કરવામાં આવે તો તે અજ્ઞાન-તામાંથી જ્ઞાનમાં, અધિકારમાંથી પ્રકાશમાં, જડમાંથી ચેતનમાં, મિથ્યાત્વમાંથી સમક્ષિતમાં વિભાવમાંથી સ્વભાવમાં આવી શકે છે. વીતરાગ પ્રભુએ કહેલા તત્ત્વોને બરાબર સમજી શ્રદ્ધિ જીવનમાં ઉતારી શકે છે. આત્માના મૂળગુણોનું પ્રગટીકરણ કરી શકે છે- દર્શન-જ્ઞાન-ચરિત્રનું પ્રગટીકરણ કરી શકે છે રાગ-દ્વેષને વિલીન કરી શકે છે, અને છેવટે શુક્લ ધ્યાન ધ્યાવી ચૈદમ્મા ગુણસ્થાન કે અઘાતીકર્મોના નાશ કરી આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં પૂર્ણતાએ પહોંચી શકે છે. કારણ કે આત્મા અનંતગુણો અનંતવીર્ય, અનંત શક્તિનો ધણી છે તેથી જ મનુષ્ય જન્મને સર્વોત્તમ જન્મ કહેલ છે.

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ, મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, મિત્રશ્રમિ દુઃસ્કંડમ્.

પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે

શ્રી શ્રીપાળ મહારાજનો રાસ પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે જેની મર્યાદિત પ્રતો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી. મૂળ કીર્મતે આપવાનો છે. તેની મૂળ કીર્મત રૂપિયા વીસ રાખેલ છે; તો તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી.

—: સ્થળ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સમા

કે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ સહીત રૂપિયા ચોવીસ અને વીસ પૈસાનું મનીઓર્ડર કરવા વિનંતી.

શ્રદ્ધા ક્ષી જયોત ક્ષી સહસ્ર શિખાયે

શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી પાઠશાળાના બાળકોની અભિલાષા અને ભાવનાનું રહસ્યમય બળ પ્રેરણા અર્પી રહ્યું હતું તેની કળશ્રુતિ રૂપ દાતાઓના માનસ પર અકલ્પ્ય અસર ઉદ્ભવતી હતી. જેમની સમક્ષ પરમ તારક શ્રી અબ્બરા પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પુનિત યાત્રાની વાત મૂકવામાં આવતી, તેઓશ્રી હર્યોદ્ધાસ પૂર્વક રકમ નોંધાવતા એટલું જ નહિ પણ ધાર્યા કરતા વધારે રકમ આપી કાર્યને વેગ આપતા. પરિણામે જે ખસના, ભાડા ખર્ચ, નાસ્તા, ભોજન વગેરેની સુવિધા પૂરી પાડવા માટે આવશ્યક રકમ ઉભી થઈ ગઈ.

ધર્મસ્ય ત્વરિતા ગતિઃ શુભ કાર્યમાં ઢીલ પોસાય નહિ. તદ્દવત્ વહેલામાં વહેલી તક ઝડપી લેવા મન અચૂક કરી રહ્યું હતું. હૃદય પર પ્રસરતી શ્રદ્ધાની જ્યોત, વહેલી તવારીખ નક્કી કરવા મનોભૂમિ પર પ્રકાશ ફેંકતી. તેના જ અવલમ્બન પર આધાર રાખી જુલાઈ ૩-૪ રવિવાર અને સોમવાર નક્કી કર્યાં.

પણ શુભ કાર્યમાં કસોટી શાંત અને ગંભીર પા-પગલી કરતી, અભુચિતની આવી લાગે છે. અમારે પણ તેમાંથી પસાર થવાનું આવી પડ્યું.

વેરાવળ, પેરબંદર, વંથલી વગેરે પર વીંજ-યેત્ર ઝંઝાવાતે, ઉના-મહુવા રસ્તા પર ખસ ન ચાલી શકે તેવી પરિસ્થિતિ સર્જી. સહુના હૈયે-બજુસેલી રિથિતિથી આઘાતની થપાટ લાગી યાત્રા મોકુફ રાખવાની વાત, વાયરાની પાંખે ચઢી પ્રસરી. બાળકોના માતા-પિતા પણ બળકોને મોકલવા સંમતિ આપતા અચંકાવા લાગ્યા.

છતાં પ્રભાવિક પાર્શ્વનાથ પ્રભુની યાત્રા જરૂર સમયસર જ થશે તેવી શ્રદ્ધા હૈયે ઝળહળતી હતી. અવનવી વાતો, અફવાઓ, આગાહીઓ પ્રત્યે હુલ્લેસેવવા શ્રદ્ધા અગમ્ય, અગોચર બળથી પ્રેરણા આપતી રહી.

નિયત દિવસને આઠેક દિવસની વાર હતી. ‘નિરાશ થવાની જરૂર નથી’— એમ અવાજ ઉઠતો.

વાતાવરણ એકાદ દિવસ ધૂંધળું રહ્યું થોડો વરસાદ પણ પડ્યો. રાત્રિના તારાઓ ચમક્યા અને શ્રદ્ધા પ્રબળ બની. પછીના દિવસોમાં નભો મંડળ પર મેઘ ઘટા મંડરાઈ. વરસવાનો અભરખો તેમના હૃદયમાં રહી ગયો તેમ થોડી શરૂઆત કરી વિદ્યુત ગગન પટ પર નૃત્ય કરતી બને. વળી વર્ષા વધે. સાથીદારો મુજબણ અનુભવે અને નિર્ભય બદલવા ભારપૂર્વક કહે, “જોઈશું” હજી એ દિવસ બાકી છે. પરિસ્થિતિની ઉપરવટ થોડું જવાશે? તેમ કહી વાત ટાળવાની રહે.

પછીનો દિવસ સૂર્યના ઝળહળતા અને ઉગ્ર કિરણોથી પ્રકાશિત રહ્યો. શ્રદ્ધાના જોરમાં આવતી એટ, પવનથી વિખરાતાં વાદળ સમ શુન્યવત્ બની. એકજ દિવસ બાકી દશ વાગે સાડું એવું ઝાપટું આવ્યું. સાંજે પણ ઝરમર ઝરમર વરસાદ ચાલુ. એકાદ દિશામાં ઉઘાડ-નજરે પડ્યો. છતાં યાત્રા-મોકુફ માટે આચૂક વધી પડ્યો.

છતાં પ્રભુજી પાર્શ્વનાથ આપણી પ્રાર્થના જરૂર સાંભળશેજ—નિર્વિઘ્ને યાત્રા થશેજ—એવી પ્રતીતિ હૈયે થવા લાગી. મક્કમતાથી નિર્ભય લેવાયો અને વિદ્યાર્થીઓ તથા દાતાઓને હાજર રહેવા હાર્દિક વિનંતિ કરી. ખસ હાજર રાખવાનું પણ કહેવાઈ ગયું.

રાત્રિના વરસાદ થોડો કે વધુ પૃથ્વીને ભીંજવતો રહ્યો. છતાં સાડા પાંચ વાગે રવિવારે ખસ બહી થઈ. બાળકો સારી સંખ્યામાં વાલીઓ સાથે આવી ગયા સામગ્રી ને સાધનો અવસ્થિત મૂકાઈ ગયા. અતિથિ, દાતા વગેરે ઉદ્ધાસ સહ આવી પહોંચ્યા અને અબ્બરા પાર્શ્વનાથ પ્રભુના જયનાદ સાથે, અને ખસ વેગમાં ચાલી નીકળી.

હુદયે આનંદ અનુભવ્યો. તણસા સુધી પહોંચતા પહેલાં અમી છાંટણાં થતા રહ્યા. તણસા દેરાસરમાં પ્રભવિક પાર્શ્વનાથ પ્રભુના દર્શન ચૈત્યવંદન અને સૂરિ મહારાજને વંદન આદિના લાભ સહુએ આનંદપૂર્વક લીધા. તણસા સંઘના સહકાર પૂર્વક આ પાણી નાસ્તો વગેરેને ન્યાય અપાયો.

ખાળકોના હૃદયમાં ઉત્સાહના ઘેડાપૂર વહેતા હતા. ‘યાત્રા થશે’જ એવી શ્રદ્ધાની છોળો ઉછળતી હતી અને બીજા બાજુ બસ વેગથી ઘસતી હતી. તાલધ્વજગિરિ પરના શિખરના દર્શન થયાં અને ભક્તિ-ભાવનાના પૂર ઉમટ્યાં.

અદ્વિત વર્ષાના ઝાપટ.એ સ્વાગત કરવામાં વિસ્મરણ નહોતું કર્યું. ધર્મશાળા પહોંચતા, વર્ષાએ પણ સ્વાગતમાં વેગ વધાર્યો પરંતુ પંદર મિનિટમાં ઉભરો શમી ગયો. ખાળકોએ ગિરિરાજ પર પહોંચવા ઝડપ વધારી. સુખરૂપ પહોંચી ગયા.

ત્યારે વર્ષાને જાણે કે મનમાં વસવસો રહી ગયો હોય તેમ ફરી ઝાપટું આવી ગયું પછી તો પરમ શાંતિ. સહુએ આનંદપૂર્વક પૂજા સેવા, ચૈત્યવંદન, ભક્તિ આદિ કરી, આત્માનું કલ્યાણ સાધ્યું. એક વાગતા સુધિમાં ભોજન આદિથી પરવારી, સહુએ બસમાં પોતાનું સ્થાન લીધું.

મહુવા સુધી માર્ગ સાનુકળ હતો મહુવા પહોંચી, વીકટરના માર્ગ પ્રયાણ શરૂ થયું. બસમાં સ્તવન આદિ દ્વારા સહુના મન ભક્તિ સભર બનતા. વચ્ચે કોને રસ્તો છતાં પણ ખેડા પૂલ પર પાણી હપ્પેલા બની વહેતાં હતાં. તે પર કરવામાં કશીજ મુશ્કેલી ન પડી ઉનાના વૃક્ષો દષ્ટિગોચર બન્યા. પહોંચ્યાના આનંદની સીમા ન હતી. હવે તો અબ્બર હાથવેંતમાંજ. ભક્તિ-ભાવનાના પૂર હૈયે ઉમટવા લાગ્યા.

સહુએ ઉનાની ધરતી પર પગ મૂક્યાં, તરત જ જાણે કે વજ્રપાત થયો હોય તેવા સમાચાર ‘નદીમાં ખૂબ પાણી છે’ તે પાર કરવામાં જોખમ છે,--મળ્યાં કેટલાક કહે હવે જલ્દી પાછા ફરો. કેટલાક શૂન્ય-મસ્તક બન્યા. સાત મિનિટનો

રસ્તો વટાવી, દેરાસર દર્શન કરવાની સૂઝ પણ ગુમાવી.

કાર્યકર્તાઓએ કોઈ સુલભ માર્ગ હોય તો તેની પૃચ્છા કરવા માંડી. જ્યારે સહુના હૈયા અકળામણ અનુભવતા હતા ત્યારે શ્રદ્ધા દીપક અડીખમ ઉભો હતો વાયરાની કશી ઝાંચ તેના પર દેશ્યમાન ન હતી. સ્થાનિક દુકાનદારે, દુકાન પર બોલાવી આ પાણી આપી જમીન માર્ગ-સ્ટીમર રેડની વાત કરી. હૈયું નાચી ઉઠ્યું. નિરાશાના વાદળ ઘસડાયા. પણ કેટલાક તે માનવા તૈયાર ન થયા. તરતજ એક ભાઈ, ભોમિયા સાથે આવ્યા. સર્વ વાત સમજાવી. બીજા માર્ગે જઈ, થોડા સમયમાં અબ્બર પહોંચશે તેની પ્રતીતિ કરાવી. તેજ સમયે હર્ષોદ્લાસથી પાર્શ્વનાથ પ્રભુને જય નાદ ગુણ ઉઠ્યો.

સાંજના ૬-૪૫ના સમયે દાદાના દરબારમાં પ્રવેશ મળ્યો. સહુ તુરંતજ દર્શન કરી, ‘ધન્ય કિવસ ધન્ય ઘડી’ અનુભવવા લાગ્યા. આ, નાસ્તો પતાવી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના મંદિરમાં ભાવના માટે સહુ આવ્યા ભક્તિ-ગીત વગેરેથી અનેરો આનંદ મહાણ્યો આરતી-મંગલ દીપક વિધિ સારી બોલી પૂર્વક, ધન્યતા સાથે કરવામાં આવી.

સોમવાર સવારના દર્શન, આ નાસ્તો થયા. પછી પ્રભુ પૂજા અનેરો ઉત્સાહથી સહુએ ભાવ-પૂર્વક કરી આત્માને નિર્મળ બતાવ્યો.

કસોટીમાંથી પાર થવા માટે અભિનંદનની વર્ષા એક બીજા પ્રત્યે વહેતી બની.

શ્રદ્ધાની જ્યોતના પ્રકાશમાં તરબોળ બન્યા શુદ્ધ ભાવનામાં સિદ્ધિ સાંપડે જ તેની પૂર્ણ ખાતરી થઈ કેમકે હાર્દના ખૂણે ખૂણે શ્રદ્ધાની હજાર શિખાઓ ઝગમગતી હતી. એક અવરોધ પામે તો બીજા વિશેષ રીતે ઝળહળે; ધર્મ-શ્રદ્ધા અને ભગવાન પ્રત્યેની શ્રદ્ધા અનેરો અમત્કાર સર્જે છે.

આ અપૂર્વ શ્રદ્ધાને કોટી કોટી વંદન હૃદય સિંહાસને બીરાજતી શ્રદ્ધા, તારી છડી પોકારવાનું અહોભાગ્ય આપતી રહેશે.

લી. ‘શ્રદ્ધાળુ યાત્રિક’

જૈનધર્મની બાળપોથી

જ્ઞાનભળ

અનંતાનંત ઇવરાશિથી પરિપૂર્ણ સંસારમાં, ચર્મચતુર્થી ગર્હ શકાય તેવા બાહરશરીરોને પ્રાપ્ત થયેલા જીવાત્માઓ થોડા છે, જે સૌ કોઈને પ્રત્યક્ષ છે જ્યારે સૂક્ષ્મનામકર્મથી સૂક્ષ્મ અને બાહરનામ કર્મી છતાં પણ સૂક્ષ્મશરીરને મેળવેલા અનંત જીવો કેવળ કેવળીગમ્ય જ છે. જ્ઞાતીતિજીવઃ અતતિ સતત ગચ્છતીતિ આત્મા, પ્રાણાન્ધારયતિતી પ્રાણીઃ દેવ-મનુષ્ય તથા નરકરૂપે સંસારે નિરંતરં ભ્રમતાતિ સંસારી” આદિ આગમીય વ્યાખ્યાનુસારે જે જીવો હોય શ્વાસ લેતા હોય, સંસારની સ્ટેજ પર સતત ગમન કરનારો હોય અને શુભાશુભ કર્મોના અનુસારે ચારે ગતિઓમાં નિરંતર પરિભ્રમણ કરતો હોય તે જીવાત્મા (જીવ) કહેવાય છે. જે તાદાત્મ્ય સમયથી જ નજીકનો માનસિક છે અનંત કર્મોના ભારથી દબાઈ ગયેલો આ જીવ ચાહે નરકમાં હોય કે, ઇન્દ્રપદ્મના ભેડતા હોય તો પણ યોગ્યવત્તા અંશે જ્ઞાનગુણ આત્માથી ક્યારેય છુટો પડી શકતો નથી જ જસ્ય સ્વયં જાઘન્યમાત્રા નિનોદનીવાનામ્’ આ કથનાનુસારે નિગોદવતી જીવોનું જ્ઞાનભળ ઘણા અંશોમાં આવૃત્ત થયેલું હોય છે માટે જ, તે જીવોને ઘણા લાંબા કાળ સુધી તીવ્રતમ અસ્પષ્ટ વેદનાઓ ભોગવવાની હોય છે. પણ તથા પ્રકારની ભવિત્યતાને લઈને જ્યારે તેમનું ભયત્ત પરિપાક થાય છે. ત્યારે જ્ઞાનનું આવરણ જેમ જેમ ખસતું જાય છે તેમ તેમ પુરુષાર્થભળ મળતાં ત્યાંથી બહાર નીકળી તથા એકેન્દ્રિયાદિ ભવિત્યોમાંથી આગળ વધવાનું સર્જન બને છે. અને મનુષ્યાવતાર મેળવવાને માટે ભગ્યશાળી બને છે. મતલબ કે, મનુષ્યાવતાર મેળવવાને માટે સેકડો-હજારો લાખો અને કરોડો લાખો લૂખ પ્યાસ-ત્રાસ-હાડમારી-રોગ-શોક

મહાઉપાધિ ઉપરાંત ચમદ્દતોની માર ખાવાની જ ભાગ્યમાં રહે છે. આમાંની કેટલીક વેદનાઓ તો કૂતરા, ખીલાડા, બૂંડ, તીતર, કાગડા, માછલા વગેરે જાનવરોમાં, તથા ભીખમંગા-કોલીયા, દમના રોગી, ક્ષયરોગી, ડાયાબીટીસવાળાઓ, પ્લડપ્રેશર અને કેન્સરના માલિકોને સ્પષ્ટરૂપે દેખાય છે જ્યારે નરકભૂમિમાં ત્રણે પ્રકારની મહાભયંકર વેદનાઓ, વિષ્ટા તથા ગટર આદિમાં ઉત્પન્ન થયેલા ક્રીડાઓમાં તથા વનસ્પતિના છેદન-ભેદન આદિની વેદનાઓ આપણને માટે પ્રત્યક્ષ નથી. અજ્ઞાન-મોહ-માયા અને મિથ્યાત્વ-જન્ય આ બંને પ્રકારની વેદનાઓને ભોગવતો આત્મા કર્મોના ભારથી ઘણાઅંશે મુકત થાય છે. ત્યારે કોઈક સમયે રાધાવેધની સમાન દેવ-દુર્લભ મનુષ્યાવતારને મેળવવાને માટે લાયક બને છે, ત્યાં જ્ઞાન શક્તિનો નિકાસ પણ ઠીક ઠીક થાય છે. મનુષ્ય ભવની શ્રેષ્ઠતા કેવી રીતે?

તમામ શાસ્ત્રોનું એક જ મન્તવ્ય છે કે પૂરા પ્રહ્લાંડમાં (૧૪, રાજલોક સંસાર) ૮૪ લાખ જીવોયોનિ છે. એક શરીરને છોડી બીજા શરીરને જ્યાં ધારણ કરવાનું હોય તેને યોનિ (ઉત્પત્તિસ્થાન) કહેવાય છે. મતલબ કે, અનંતાનંત જીવોને જન્મ લેવાના સ્થાનો ૮૪ લાખ જ છે. અરિહંત પરમાત્માઓ ચક્રવર્તીઓ, વાસુદેવો, બળદેવો, બ્રહ્મદેવો, વાસીદેવો, ઇન્દ્રો, અસુરેન્દ્રો, નરેન્દ્રો, નારકો, ક્રીડોની જીવસૃષ્ટિ વગેરે જીવમાત્ર આટલા સ્થાનોમાં જ જન્મે છે.

આ બધીય જીવયોનિમાંથી પર લાખ જીવો-યોનિમાં કેવળ એકેન્દ્રિયજીવો જ જન્મે છે. જેમાં પૃથ્વી-પાણી-અગ્નિ-વાયુ તથા સાધારણ અને પ્રત્યેક વનસ્પતિ કાયના (૭+૭+૭+૭+૧૪+૧૦=૫૨) અનંત જીવોનો સમાવેશ થાય છે. તેઓ જીભ,

નાક, આંખ અને કાન ઇન્દ્રિય વિનાના નિકૃષ્ઠતમ પાપના ઉદયવાળા બને છે છેદન-લેદન- તાડન- દહન તથા મર્દન થવા છતાં પણ એકસ્થાનેથી બીજા સ્થાને જઈ શકતા નથી. વિક્ષેપેન્દ્રિય (બે-ત્રયુ-ચાર ઇન્દ્રિયવાળા જીવો) ની $2+2+2=6$, લાખ જીવાયોનિમાં અળસીયા, કીડી, મકોડી, માળી જૂ, લીખ મચ્છર આદિના જીવો જન્મે છે પચ્ચેન્દ્રિયતિર્યચ જીવો, ૪, લાખ ચોનિમાં જન્મે છે જેમાં ગાય, ભેંસ, હાથી, હરિણ વગેરે ચાર પગા કબૂતર ચકલા વગેરે આકાશમાં ઉડનારા સર્વ વગેરે છાતીથી અને નોળીયા ગરોડી વગેરે હથથી અને માછલા આદિ પાણીમાં ચાલનારા જીવો છે. ‘જીવા જીવસ્ય મક્ષણમ્’ આ ન્યયે ઉપરના જીવો એક બીજાના ભક્ષ્ય અને ભક્ષક બની અકથનીય વેદનાઓને ભોગવતાં કંઈપણ સુખને જોયા વિના પોત પોતાના અવતારો પૂર્ણ કરે છે. ૪ લાખ જીવાયોનિના નારકજીવો પૂર્વભવના આચરેલા પાપકર્મોથી એટલા બધા દબાયેલા છે કે એક સમય સુધી પણ સુખશાંતિને અનુભવ કરી શકતા નથી ૪ લાખ જીવાયોનિમાં ચારે નિકાયના કરોડો-અબજોની સંખ્યામાં દેવો જન્મે છે. યદ્યપિ એમનું જ્ઞાન બળ અને પુણ્ય-બળ પ્રશંસનીય હોય છે. તથાપિ પુણ્યકર્મોથી મેળવેલા ભોગવિલાસોના કારણે તેમનું જ્ઞાનબળ આત્માના ઉત્થાન માટે કામે ન આવતાં, ત્રિષય વિલાસ-અમનચમન, જૂદા જૂદા વેષ પરિધાન અને ક્રિડાઓમાં આયુષ્ય પૂર્ણ થાય છે. ઉપર પ્રમાણેના બધાય જીવાત્માઓને ધર્મની પ્રાપ્તિ પ્રાયઃ કરીને અશક્ય હોય છે કેમકે, તેમની ભવિત-વ્યતા જ તેવા પ્રકારની નિર્મિત થયેલી હોવાથી હજારો પ્રયત્નો કરવામાં આવે. તો પણ તેમની ઓઘસંજા હિંસકભાવ, દ્વેષ કે રાગભાવ અને પુણ્યનો ભોગવટો હરહાલતમાં પણ છુટી શકે તેમ નથી.

ઉપર પ્રમાણેની $2+6+4+4+4=20$ લાખ જીવાયોનિને બાદ કરતાં શેષ $24-20=4$

લાખ જીવાયોનિમાં દેવળ મનુષ્યો જન્મે છે. તેમ છતાં સર્વે માનવોની લાયકાત એક સમાન ન હોવાથી બધાય મોક્ષની જાણકારી આરાધના અને પ્રાપ્તિ મેળવી શકતા નથી જેમકે:- ૫૬ અન્ત-દ્વીપ અને ૩૦. અકર્મભૂમિમાં જન્મેલા મનુષ્યો યુગલિકો-યુગલિયા હોવાના કારણે ભોમ પ્રધાન હોવાથી લોકોત્તર (જૈનશાસન) ધર્મને સમજી પણ શકતા નથી તો આરાધનાની વાત જ ક્યાં રહી? બેશક! તેઓ પુણ્યકર્મો હોવાથી તે તે ક્ષેત્રે ના કલ્પવૃક્ષો તેમની સમ્પૂર્ણ ઇચ્છાઓને ગમે ગમે ત્યારે પણ પૂર્ણ કરતાં હોવાથી તેમને કોઈ પણ વસ્તુનો સંગ્રહ કરવાનો પરિગ્રહ રાખવાનો, કે પેટી-પટારા, તળા-કુંચી વગેરેની અવશ્યકતા પડતી નથી, માટે તેમના જીવનમાં વૈર-વિરોધ અને કષાયોનો અત્રાવ હોવાથી મૃત્યુ પામ્યા પછી દેવલોકના માલિક બનવા પામે છે.

આ રીતે યુગલિક મનુષ્યોને બાદ કરતાં શેષ પાંચ ભરત, પાંચ ઐરવત અને પાંચ મહાવિદેહના ૧૬૦ વિજયોમાં ઉત્પન્ન થયેલા ભાગ્યશાળીઓ જ જૈનધર્મને જાણી અને આરાધી શકે છે. તેમ છતાં સિંહણના દૂધને ધારી રાખવા માટે સુવર્ણ પાત્રની આવશ્યકતા નકારી શકાતી નથી તે પ્રમાણે મોક્ષદાયી, ભવજનમણ મટાડનાર, જીવને ધાર્મિક મર્યાદામાં રાખનાર. અજ્ઞાનરૂપ અંધકારને ભગાડ નાર અને મોહજાળને છેદનાર જૈન ધર્મની પ્રાપ્તિ અને આરાધના બધાય મનુષ્યો લાયકાતની તરત મતાના કારણે કરી શકતા નથી. કેમકે અભવ્યતા જાતિભવ્યતા અને દૂર ભવ્યતા તેમની સત્તામાં પડેલી હોવાથી તેઓ તથા પ્રકારની ચોગ્યતાવાળા હોતા નથી. જેમકે—

(૧) અનાયદેશમાં જન્મેલા મનુષ્યો સ્વભાવથી જ હિંસક-શિકારી માંસભોજી, પરસ્ત્રીગામી, શરાબપાન કરનારા, નિરર્થકરણ મેદાન ખેલનારા. હિંસક શસ્ત્રોને બનાવનારા પોતાની સત્તાના માધ્યમથી એક બીજા દેશોમાં વિચ્છેદ કરનારા તથા મર્યાદાનીત વિષયો અને કષાયો હોવાથી,

જૈન ધર્મને કેવી રીતે આરાધી શકવાના હતા ?

આર્યદેશમાં જન્મેલાઓ પણ પૂર્વભવના કર્મોના કુસંસ્કારોના કારણે તેમનામાં અનર્થ ભાવિત્વ, અનાર્થભોજિત્વ અનાર્થ કાર્મિત્વ તથા કસાઈ-ગણિકા-વધક શરાબ ખનાવનાર, પશુપક્ષી તથા માછલાઓને બલમાં ફસાવનાર નૃત્યાંગનાઓ ભાડો આદિના ઘરે જન્મેલાઓને પણ લાખો કરોડોમાં એકાદના અપરાધ સિવાય જૈનત્વની પ્રાપ્તિ લગભગ અશક્ય છે.

(૨) ખરાબજાતિનો અર્થ માતાની કુક્ષિમાં જે સંતાન આવે છે તે માતાની તથા તેની પરમ્પરાની માવડિઓના જીવન અસંસ્કારી દુષ્ચરિત્ર, હિંસક પ્રધાન અસત્ય, ભાવિત્વ, કુટિલ અને કુશીલ હોવાથી તે બધાય ગંદા તત્ત્વો જાતકની માવડીના લોહીમાં એતપ્રોત થયેલા હોવાથી તે લોહીથી ઘડાયેલો બાલક કે બાલિકા, રૂપવાન, પુણ્યવાન, કળાબાજ, અગ્રેજી અને સંસ્કૃત ભાષાનો જ્ઞાતા બનશે પણ હનુમાન, ભામાશા, રાણાપ્રતાપ, શિવાજી, વસ્તુપાલ તેજપાલ, ગાંધીજી, ચન્દન-બાળા, અનુપમાદેવી કે મહાજન બની શકવાનો નથી.

(૩) ખરાબકુળ : પિતાની વશપરંપરાને કુળ-પરંપરા કહેવાય છે. યદિ જાતક (જન્મ લેનર)ના પિતાના જીવનમાં મૃષાવાદ, ચૌર્યકર્મ, પરિગ્રહ,

પરસ્ત્રીગમન, શરાબપાન આદિના સંસ્કારો પડ્યાં હશે તો મર્યાદાતીત પાપાચરણથી કુળપરંપરામાં અનાર્થ સંસ્કારો આવવાના કારણે તેમના સંતાનો ધર્મકર્મરહિત બનાવા પામે. તેમાં જેમત હોઈ શકે તેમ નથી.

(૩) ઉપરના ત્રણે પ્રકારના માનવોમાંથી જેઓ આર્યદેશ, જ્ઞાનદાન અને ઉચ્ચકુળમાં જન્મેલા જીવોજ જૈનત્વના ભાગીદાર બની શકે છે. આ કારણે મનુષ્યાવતાર શ્રેષ્ઠ છે.

શ્રેષ્ઠ અવતાર પામ્યા પછી પણ બે માર્ગ છે. આત્માને સદ્ગુણો અને દુર્ગુણો નામે બે પટરાણીઓ છે. જ્યારે મતિજ્ઞાનનો ઉદય વર્તે તો હોય છે, ત્યારે સદ્ગુણોનું સામ્રાજ્ય આત્મા પર રહેલું હોય છે અને મતિજ્ઞાનાવરણીય કર્મોના કારણે દુર્ગુણોની દોડદોડ વધી પડે છે, તે સમયે જ્ઞાનશક્તિનો પ્રવાહ અવળા માર્ગે (wrong way) ચાલ્યો જાય છે. જેથી માનવના હૈયામાં હિંસાદેવીનું વીણાવાદન જોરથી ચાલુ થાય છે

જૂઠ-પ્રપંચ તથા દુગચારરૂપી ભુતકાઓ ડમરૂ વગાડે છે.

માયા - મમતા અને તામસિકતારૂપી પિશાચનીઓ ઢોલકી વગાડે છે. અને બધાયની વચ્ચે મોહ-મદિરાના નશામાં બેભાન બનેલો આત્મા તાંડવ નૃત્ય કરનારો બને છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો વાર્ષિક ઉત્સવ

સવત ૨૦૩૬ના જેઠ વદ ૦)) તા. ૧૦-૭-૮૩ને રવિવારે તળાબ મુકામે સારી સંખ્યામાં સભ્યોએ ઉદ્ઘાસપૂર્વક ભક્તિરસના અમૃતપાન સાથે, ઉત્તમ ભાવથી ગુંજતા હૃદયે, સમુદ્ધ ભક્તિની આકંઠ તૃપ્તિમાં મસ્ત હોયે અપૂર્વ લાભ લીધો હતો. તાલધ્વજગિરિના જૂલણે જૂલતા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના મંદિરમાં સ્વ. શેઠશ્રી મુળચંદ નથુભાઈ તરફથી રાગ રાગણી પૂર્વક પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી ત્યારે દરેક સભ્ય આનંદ વિભોર બની ગયેલ. તેમજ સ્વ. વોરા હઠીસંગ ઝવેરભાઈ તથા ભાવનગરવાળા શેઠ નાનચંદ તારાચંદભાઈ (હાલ મુંબઈ) તથા શેઠ શ્રી રતીલાલ છગનલાલ હ. ધનુભાઈ અંબીજીરાયીલાલ માટંગવાળા) રક્ષમના વ્યાજ વડે સભાસદ બંધુઓનું પ્રીતિભોજન રાખવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબનો શુભાનુવાદ થયો હતો. પ્રથમ આનુભોક્તાની મધુરી મહેક ચોમેર પ્રસરી ગઈ હતી.

૨૧. ગુણાખચંદભાઈ લલુભાઈ

૨૧ ગુણાખચંદભાઈ લલુભાઈ

Ah ! who can tell how hard, it is to climb The step where Fames proud temple Shines a far ?

જે ચઢાણ પર કીર્તિનું મંદિર દૂર દૂર ઝળહળતું હોય છે, ત્યાં પહોંચવું કેટલું કઠિન છે. તે કોણ કહી શકે ?

તે ક્રિયા મહાપુરુષોના જીવનમાંથી અને અનુભવમાંથી માલૂમ પડી શકે--એવા એક નિરલ પુરુષ તે શ્રી ગુણાખચંદભાઈ જીવન મહાણી શક્યા અને જીવન-ચમરાટ ચોચેર ફેલાવી શક્યા. પાતાના જીવનની પ્રવૃત્તિઓ અન્યને પ્રેરણાત્મક

બનાવી શક્યા. જીવનની કેડી પર પાડેલ પગલાં અન્યને અનુસરણ માટે માર્ગદર્શક બની રહ્યાં.

જ્યારે જ્યારે તેમની સ્મૃતિ આંતરિક ચક્ષુ સમક્ષ ખડી થાય છે ત્યારે ત્યારે આદર્શ પ્રેરક બને છે એટલું જ નહિ પણ પ્રેરણા-સ્રોતથી ઉડતાં શિક્ષક તરબોળ બનાવે છે.

તેમનો ખાલસુલભ સ્વભાવ અને નિર્દોષ હાસ્ય આનંદની લહરી વહાવી જાય. ગહન વાર્તાલાપ અનંત ઉંડાણમાં વ્યક્તિને ખેંચતો જ રહે, અને એ વાર્તાલાપ અવિરત વહેતો રહે તેવી કામના હૃદયમાં અકુરિત બને.

જે જે જીવનમાં બને છે તે પૂર્વ કર્મ સંચિતનું જ પરિણામ છે. તે વાત તેમના હૃદયમાં સુદૃઢ રીતે સ્થાપિત હતી. તેથી તેમાં તેમને રજ કે આનંદ જણાતો નહિ. આખનું તેજ આંખુ થયું--દષ્ટિ અવરોધ પામી ત્યારે તેઓ વિચારતા કે જે થયું તે સારા માટે હવે મન આંતરદષ્ટિ તરફ વળે છે. અને આત્માની ખાજમાં પ્રવૃત્ત બનતું રહે છે. ભક્તિને સેવાના ભાવનાશાળી આત્માઓ--

They also serve who stand and wait--આ ઉક્તિમાં ઉત્કર્ષ ભક્તિ જ નહીં હૃદયના જૂલા પર જૂલાવે છે.

પોતે કરેલ સત્કાર્યની નિશાંત કરવાના જરાય ઇચ્છા નહીં. સ્વન્ય સમક્ષ રહુ કરવાની ફરજ પડે તો ખૂબ સંકોચ અનુભવે. સામાના પ્રશ્નના પ્રત્યુત્તરમાં જણાવવું પડ ત્યારે દૂકમાં જ કહે.

જીવન ક્ષેત્રે, કોઈ કારણ વશાત કોઈનું મન દુભાય તો તે દિવસ તેમના મનમાં દુઃખ સાલતું રહે તેથીજ સાંસારિક જાળમાં--અલિપ્ત રહેવા અથાગ પ્રયત્ન કરતા.

તેમનો નિખાલસ સ્વભાવ, ઉદાર દિલ, શાંત-

મુદ્રા, પ્રસન્ન વદન, પ્રભાવિક વ્યક્તિત્વ, પ્રથમ-વાર જોનાર પર અદ્ભુત પ્રભાવ પાડતા તેમની તેજસ્વી છુદ્ધિઃ વ્યવહાર દૃષ્ટિ અને અગાધ અનુભવ અજીકેલ પ્રશ્નોનો આખરી નિર્ણય ક્ષણવારમાં લાવી આપતા પરિસ્થિતિનું સુંદર નિહંગાવલોકન કરી મીઠાશભરી વાણી દ્વારા વ્યક્ત કરવાની છટા સહુને મુગ્ધ બનાવતી.

અર્ધસદી પૂર્વે શ્રી વડવા જૈન મિત્ર મંડળની સ્થાપના કરી હતી પ્રમુખશ્રી તરીકે તેમની રાહબરી હતી. સંવત ૧૯૮૧માં સમેત શિખર સહિત જૈન તીર્થ સ્થળોની યાત્રા માટે એક સ્પેશ્યલ ટ્રેન, જૈન સનાતનમાં સૌથી પ્રથમ આ મંડળે યોજી હતી. સાતસો બાઈ બહેનોને અપૂર્વ લાભ અપાવ્યો, ઠેર ઠેર અનુપમ આનંદ ઉલ્લાસ દ્વારા સ્વાગત પામી યશકલગી ધરાવી હતી.

વર્ષોથી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા (લાવનગર) ના આજીવન સભ્ય તરીકે અને સં. ૨૦૧૪થી ઉપપ્રમુખ તરીકે અને ૨૦૨૮ થી સં. ૨૦૩૩ સુધી પ્રમુખ તરીકે રસ લઈ, ઉત્તમ સેવા આપી.

ઉપરાંત ૨૦૩૪થી સં. ૨૦૩૭ સુધી શ્રી 'જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ'ના તંત્રી તરીકે અવલંબીય સેવા આપી. તેઓની સેવા અને કાર્યદક્ષતાઓ આ સંસ્થાને જૈન સમાજમાં ઉત્તમ સ્થાન અપાવ્યું તેઓશ્રીએ યશોવિજય જૈન ગ્રંથમંડાના ઉપપ્રમુખ અને પ્રમુખ તરીકે વર્ષો સુધી સ્થાન હીપાવ્યું છે. તેમજ શ્રી લાવનગર જૈન સંઘની એકેડર તરીકે અને વડવા વિશાશ્રીમાળી જૈન જ્ઞાનિના પ્રમુખ તરીકે સેવા આપી પરમ ખ્યાતિ સંપાદન કરી.

તેમને પ્રભાવ અનેરા ચૂબક સમાન હોવાથી હરકોઈને પોતાના તરફ આકર્ષિતો. તેનું મુખ્ય કારણ પ્રેમસભર હૃદય અર્પના હિત તરફની દૃષ્ટિ જ આવો અનુપમ પ્રેમ ધરાવી શકે

આપની પુનિત પ્રવૃત્તિઓ, નિઃસ્વાર્થ સેવા લાવના, સાદાઈ, સરચઈ તથા વિનમ્રતા,

આ સંસ્થાના કાર્યકર્તાઓને પ્રેરકબળ રૂપ બનશે અને સંસ્થાની પ્રગતિ રૂપ બનશે—તે નિઃશક છે.

— ૦ —

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની સામાન્ય સભા સભાના માણ પ્રમુખશ્રી ગુલાબચંદ લલુભાઈનું દુઃખદ અવસાન થતાં તેઓશ્રીને શોકાજ્ઞી અર્પણ માટે સંવત ૨૦૩૬ ના જેઠ સુદ નોમને રવિવાર તા ૧૯-૬-૮૩ ના સવારના સાડા દશ કલાકે મળી હતી જેમાં નીચે મુજબનો ઠરાવ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

શોક ઠરાવ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના માણ પ્રમુખશ્રી શાહ ગુલાબચંદ લલુભાઈનું તા ૧૬-૬-૮૩ ના રોજ અવસાન થતાં, આ સભા ઘેરી અને ઉંડો આઘાત અનુભવે છે. તેઓશ્રીના નાડીના દરેક ધડકન સાથે સભાનો વિકાસ થતો રહેતો તેઓશ્રીની સભા પ્રત્યેની ઉંડી લાગણી તેમનો મળતાવડો સ્વભાવ, કાર્યદક્ષતા, કોઈપણ પ્રશ્નના કઢેલ માટેની તાત્કાલિક સુઝ, સાહિત્યપ્રેમ, પ્રાચીન પુસ્તકોનું વિવરણ સાથેનું છપવવાનું કાર્ય વિગેરે ખરેખર ખુબજ પ્રશંસનીય હતા આથી આ સભાને તેમના નિધનથી એક મોટી ખોટ પડી છે તમનો ઉદાર અને સેવાભાવી આત્મા પરમ શાંતિ પામે તેવી પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ તેઓશ્રીના કુટુંબ પરિવારને આ દુઃખ સહન કરવાની શક્તિ ઈશ્વર આપે એવી વિનંતી. આજની આ સભા ઊંડી સમવેદના બહેર કહે છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

(અનુસંધાન ટાઈટલ પેજ પહેલાનું ચાલુ)

ભુરટા બીજ વિના નહીં રે, બીજ ન ભુરટા ટાર ।

નિસિ બિન દિવસ ઘટે નહીં પ્યારે, દિન બિન નિસિ નિરાધાર ॥ વિ. ૨ ॥

બીજ વિના ઘાસ નથી અને ભુરટા વિના બીજ નથી રાત્રિ વિના દિવસ ઘટતો નથી અને દિવસ વિના રાત્રિ ઘટતી નથી.

(જીવ વિના અજીવની સિદ્ધિ થતી નથી અને અજીવ કદાચ વિના અ-ય જીવ દ્રવ્ય છે તેમ સિદ્ધ થતું નથી—સહુવર્તિત્વ)

સિદ્ધ સંસારી બિન નહીં રે, સિદ્ધ બિના સંસાર ।

કરતા બિન કરની નહીં પ્યારે, બિન કરની કરતાર ॥ વિ. ૩ ॥

સંસારી જીવો વિના સિદ્ધો નથી અને સિદ્ધ વિના સંસારી જીવો સિદ્ધ થતા નથી. સંસાર હોય તો જ મોક્ષ ઘટે છે. કર્તા વિના ક્રિયા નથી અને ક્રિયા વિના કર્તા સિદ્ધ થતા નથી આત્મમાં છ-કારકોટ છે-કર્તા, કર્મ, કરણ, સંપ્રદાન; અપાદાન કરતોનો કર્તા-આત્મા તત્ત્વ સંબંધી ક્રિયા પણ આત્મમાં રહી છે

જનમ મરણ બિના નહીં રે, મરણ ન જનમ વિનાય ।

દીપક બિન પરકાશતા પ્યારે, બીન દીપક પરકાશ ॥ વિ. ૪ ॥

મૃત્યુ વિના જન્મ નથી અને જન્મ વિના મૃત્યુની સિદ્ધિ થતી નથી ચોરાશી લશ્કા મેનિમાં આત્મા કર્મયોગે જન્મ-મરણ કર્યા કરે છે. એક ગતિમાંથી અન્ય ગતિમાંથી અન્યગતિમાં જતા આત્મા તૈજસ અને કાર્મણિ-એ શરીર સાથે લઈ જાય છે. દીપક વગર પ્રકાશ નથી અને પ્રકાશ વગર દીપક નથી. બન્ને અનાદિકાળથી છે.

આનન્દ ધન પ્રભુ વચનકી રે, પરિણતિ ધરી રચિવંત ।

શાશ્વત ભાવ વિચાર કે પ્યારે, ખેલો અનાદિ અનન્ત ॥ વિ. ૫ ॥

સહજ આનન્દના સમૂહભૂત એવા સર્વાંશ વીતરાગ પ્રભુના વચન, જે આગરો વર્ગેદમાં ગુંથાયેલા છે. તેનો પાર પામી શકાય તેમ નથી. હે રુચિમન્તો! પ્રભુ-વચનની શ્રદ્ધારૂપ પરિણતિને ધારણ કરો. વીતરાગ પ્રભુના વચનોને વિચારીને વીતરાગ દશા થાય તેમ પ્રવર્તન કરો. પ્રભુ વચનની પ્રતીતિ વિના મોક્ષમાર્ગમાં પ્રવેશ થઈ શકતો નથી પ્રભુની વાણીમાં વિશ્વાસ ધારણ કરાને જે મનુષ્યો પોતાના આત્મમાં રમણતા કરે છે, તે અલ્પકાળમાં સુજ્ઞ થાય છે.

માટે પ્રભુએ ઉપદેશેલા શાશ્વતભાવો વિચારીને, હેય, જ્ઞેય અને ઉપાધ્યેયની વિવેક કરીને અનાદિ અનન્ત એવા આત્મામાં ખેલો.

કરૂણા તો જોઈએ, પરમાત્માની !

પન્થાસ પ્રવરશ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણીવર

એક ભાઈ ફરીવાર એજ તપ કરવા માટે ચાલ્યા....જે તપ પહેલા પાણુ કરી ચૂક્યા હતા. મને નવાઈ લાગી....જાણવાનું મન થયું....વારે વારે એજ તપશ્ચર્યા શા માટે ? મેં હજારેથી પેલા ભાઈને પૂછી લીધું :

‘કેમ વાર્...એજ તપશ્ચર્યા ફરી કરવા માંગો છો ? કંઈ ખાસ કારણ ખરું ?’

એણે કહ્યું : ‘ખીમ્ તો ઠીક છે....પણ તપના દિવસોમાં કમ સે કમ ઘરવાળાઓની સહાનુભૂતિ તો મળે છે !’

માણસની આ જુગ યુગી ઝંખના છે.... એ પોતાના માટે કોઈની સહાનુભૂતિ ઝંખે છે.... કોઈની પ્રેમભરી કરૂણા ચાહુ છે. જેને એ પોતાના માને છે, સ્વજન-સખી માને છે, જેના પ્રયે એ લાગણી સમર હોય છે, એ લોકો પાસેથી આ અપેક્ષા સવિશેષ રહે છે.

જો સહાનુભૂતિ મળે છે તો માણસ પોતાની જાતને સુખી સમજે છે... નસીબદાર માને છે !

જો નથી મળતી સહાનુભૂતિ કે સમાનુભૂતિ તો એના માટે દુઃખનું જંગલ ઉગી નીકળે છે. સંઝાંધાની જમીન પર !

સુખ અને દુઃખ બીજાની સાથે જોડી દીધા એ શું આપણી નરી અજ્ઞતા નથી ? જીવનને તદત પરવશ બનાવી દેનાર આ મનોવૃત્તિ શું ખરનાક નથી ?

બીજાની સહાનુભૂતિ મેળવવા માટે તપશ્ચર્યા ? કપટ સહન કરી લેનારા લોકો પત્યે દુનિયા થોડા અહોભાવથી જોઈ લે છે.... રસ્તા પર બેસી એવા ખેલ કરનારા કે તમાશો બતાવનારા લોકો કયાં

ચોછા છે કે જે પોતાના જ ‘જમુરા’ના મોઢામાં છરી ખોસીને લોહી કાઢે છે.... અને જોનારાઓના ‘અરેરેરે....’ના કણ્ણુ સૂરોવડે સહાનુભૂતિ મેળવે છે પછી એ છાકરો....લોહીની ટપકતુ માદુ લઈને તમાશો જોનારાઓ પાસે જઈને પૈસા માગે.... અને લોકો આપે પણ ખરા થોડા ઘણા પૈસા !

હું તપશ્ચર્યા કરીશ તો ઘરના લોકો મારી જોડે કઠોર અવહાર નહીં કરે ...એ લોકો વિચારશે ‘જવાદો એને પરેશાન ના કરો....આજે એને ઉપવાસ છે.’

‘જો હું કામ કરીશ કંઈ...તોયે ઘરવાળા કહેશે.... ‘આ કામ તમે ના કરો....રહેવા દો.... તમારે તપશ્ચર્યા છે. !’

કોઈ આપણા માટે આવા સહાનુભૂતિભર્યા શબ્દો બોલે છે તો આપણને ખુશી થાય છે.... આપણને ખૂશી જોઈએ છે.... માટે સ્વજનોની સહાનુભૂતિ જોઈએ.... અને એ માટે કરવાની તપશ્ચર્યા !

મા જ્યારે છોકરાની ઉપેક્ષા કરે છે છોકરા તરફ ધ્યાન નથી આપતી....ત્યારે બાળક રડે છે, ધમપછાડા કરે છે. જમતો નથી. નહાતો નથી ત્યારે મા કંટાળીને પશુ એના તરફ ધ્યાન આપે છે પોતાના બોળામાં છોકરાને તેડે છે. આમ છોકરાની તપશ્ચર્યા સાર્થક બને છે !

સત્યાચહ શું છે ? એક જાતની તપશ્ચર્યા જ છે ને ? કપ્ટો સહીને, બીજાની અનુકમ્પા મેળવી લેવાની જાણે જગતમાં પરપરા ઉભી થઈ ગઈ છે !

ફાદાચ આવીજ પરપરાઓના પાટા પીંડીથી ત્રાચી જઈને આનંદધનજીએ ગાયું હશે :

‘કોઈ પતિરંજન અતિ ધણું તપ કરે,
પતિરંજન તન તાપ.
એ પતિરંજન મે નવિ ચિત્ત ધર્યું,
રંજન ધાતુ મિલાય...’

તપશ્ચર્યા કરીને તમે તમારા સ્નેહી સ્વજનોને વશમાં કરવાની કોશીશ કરો છો-તો એ સાચો રસ્તો નથી. ! તમે એમના આદર્શોને માનીને ચાલો.... એ એ જરૂર તમારા પર ખુશ થશે.... રીઝી જશે !

પરમાત્માને પ્રસન્ન કરવા છે ? રીઝવવા છે ? મહાત્માઓની કૃપા મેળવવી છે શું ? તો એમના ઉપદેશોને, એમના આદર્શોને જીવનમાં ઉતારતા રહો.... એ જ તો સારામાંસારી તપશ્ચર્યા છે ! ઉપદેશોનું અનુસરણ કરવું નથી.... અને કૃપા અનુકંપા મેળવી લેવી છે? ખોટા રસ્તો પકડ્યો છે તમે ! તમારી વિચારસરણી તદ્દન ગલત છે.

એક વ્યક્તિના જીવનમાં કંઈક ખોટા લક્ષણો છે... બીજાને તો ઠીક પણ આબુખાબુ વાળા કે સાથે રહેનારાને એના પ્રત્યે તિરસ્કાર જાગી જાય.... એવી એની વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિ છે એ વ્યક્તિ આ વાત જાણે છે... સમજે છે....એણે પણ તપશ્ચર્યાનો રસ્તો લીધો.... બસ ! લોકોએ ડફ્ટીનો રાગ બદલી નાંખ્યો: ગમે તેમ તોયે ભાઈ તપસ્વી છે!’ એ પોતેય નિશ્ચિત બની ગયો.... કે હવે હું જે કંઈ કરતો હતો એ જ કરતો રહીશ... લોકોને મારા પ્રત્યે નફરત નહીં જન્મે !’ અને વાત તો પાછી ‘તપશ્ચર્યાથી કર્મોની, નિર્જરા થાય છે એજ કરવાનો.’

આવી તપશ્ચર્યાની કર્મ નિર્જરા કેટલે અંશે થાય એ શોચનીય બાબત છે. આવી તપશ્ચર્યા ક્યારેય કર્મનિર્જરા કરાવી ન શકે કે ન કોઈ આત્મવિશુદ્ધિના આંક પાડી શકે જીવનની પાટી પર ! આવી તપશ્ચર્યાથી આંતરતૃપ્તિ પણ નજ સાંપડી શકે !

અને વળી, તપશ્ચર્યા દ્વારા દુનિયાના રાગી-દ્રેષી જીવોને રીઝવવાની એમની ખૂશામત કરવાની મનોવૃત્તિ કેટલી તો અજ્ઞાનમૂલક અને વિકૃત છે !

દુનિયાના રાગી-દ્રેષી અને મોહાન્ધ જીવો આપણા પ્રત્યે ખૂશ હોય તોયે શું ને નાખુશ હોય તોયે શું ? એમની ખુશી પણ અદ્યજીવી અને નારાજગી પણ તકલાદી ! આજે ખૂશ....કાલે નારાજ ! આજે ‘વાહ’ ‘વાહ’ કરે....એજ કાલે ‘હાય... હાય...’ કરે ! કેવા તકલાદી સમીકરણો છે !

આવા તકલાદી અને તકલાદી લોકોની અનુકંપા.... સહાનુભૂતિ સાવ ક્ષણજીવી જ નીવડે છે. ક્ષણિક સહાનુભૂતિને કરવાની શું ? એનાથી વળી ફૂલાર્થ શું જવાનું ?

તુ તારા હૈયામાં દૃઢ નિશ્ચય કરી લે કે : મારે રાગી-દ્રેષી જીવોની સહાનુભૂતિ નથી જોઈતી. સહજતાથી અરસપરસ જો સહાનુભૂતિનું સામંજસ્ય ભરાતું હોય તો જ આવકાર્ય છે ! આમ છતાંયે બીજા પ્રત્યે મારી સહાનુભૂતિ તો રહેશે જ !

સહાનુભૂતિની યાચના નથી જ કરવાની !

યાચનાથી મળેલી સહાનુભૂતિ હીનતા પેદા કરે છે વિવશતા અને હીન ભાવના કે લલુતાચ્રિયિ જન્માવે છે ! સહાનુભૂતિમાં સમાનુભૂતિનો પુટ જોઈએ તો જ સાર્થક બને ! હવે તો

કૃપા જોઈએ પરમાત્માની !

અનુકંપા જોઈએ પરમાત્માની !

સહાનુભૂતિ જોઈએ સતોની !

કે જેનાં સહારે અદીન ભાવની ખુમારી સાથે જીવન જીવી શકું ! બીજાથી નિરપેક્ષ (અપેક્ષાના સંદર્ભમાં, નહીં કે ઉપેક્ષાના સંદર્ભમાં) બનીને જીવન યાત્રામાં અવિરત ગતિશીલ પ્રગતિશીલ બની શકું !

(સ્નેહદિપ દ્વારા અનૂદિત)

—: અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમપૂજ્ય વિદ્વાન
મુનિરાજશ્રી જંબુવિજયજી મહારાજના
વરદ્હસ્તે સંપાદિત થયેલ અનોડ અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ’

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોતું અદ્ભુત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજો તથા સાધ્વીજી મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયખેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે, જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજો, સાધ્વીજી મહારાજો, તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ ‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્’ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. તે માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ઘટે છે.

(કિંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

બહાર પડી ચુકેલ છે જિનદત્તકથાનકમ્ (અમારું નવું પ્રકાશન)

પ્રસ્તુત જિનદત્તકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી એવો કથાગ્રંથ છે. સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલ્પારિધિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની ઇચ્છાનુસાર આ ગ્રંથ પ્રકાશન કરવામાં સફળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમ પૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજશ્રી ઝોંકારશ્રીજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકનો ગુજરાતી ભાષામાં પણ સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ દરેક લાયખેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે.

(કિંમત રૂ. ૮-૦૦ (પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

લખો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારંગેટ, ભાવનગર.

Atmanand Prakash

Regd. G. RV. 31

દરેક લાઈબ્રેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રીશષ્ટિ શલાકાપુરુષ ચરિતમ્		શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે	
મહાકાવ્યમ્ ૨-પૂર્વ ૩-૪		લે.સ્વ. પૂ. આ. શ્રી વિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરજી	૨૦-૦૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
ત્રીશષ્ટિ શલાકા પુરુષચરિતમ્		નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		ચાર સાધન	૩-૦૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	પૂ. આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિજયજી	
દ્વાદશાર નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૪૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક : પાકુ બાઈન્ડીંગ	૮-૦૦
દ્વાદશાર નયચક્રમ્ ભાગ ૨જો	૪૦-૦૦	ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ	૧૦-૦૦
શ્રી નિર્વાણ કેવલી ભક્તિ પ્રકરણ-મૂળ	૧૦-૦૦	સૂક્ત રતનાવલી	૦-૫૦
જિનહતાઆખ્યાન	૮-૦૦	સૂક્ત મુક્તાવલી	૦-૫૦
નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સંન્દેહઃ	૨-૦૦	જૈન દર્શન મીમાંસા	૩-૦૦
શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક		શ્રી શત્રુઞ્ચ ગિરિરાજ દર્શન	૬-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૫-૦૦	શ્રી શત્રુઞ્ચ તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૧-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨-૦૦	આહત્ત ધર્મપ્રકાશ	૧-૦૦
શ્રી જીતરાગ મહાદેવ સ્તોત્રમ્	૧-૦૦	આત્માનંદ ચોવીશી	૧-૦૦
આદ્યોપાધ્યાય	૫-૦૦	અલ્પચર્ચ ચારિત્ર પૂજાદિગ્રંથી સંગ્રહ	૩-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		આત્મવદલાલ પૂજા	૧૦-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧	૧૫-૦૦	ચૌદ રાજલોક પૂજા	૧-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨	૩૫-૦૦	આત્મવિશુદ્ધિ	૩-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાસ	૨૦-૦૦	નવપદ્મજીની પૂજા	૩-૦૦
શ્રી જાણ્યુ અને જોગ્યુ	૩-૦૦	આચારોપદેશ	૩-૦૦
શ્રી સુધાર્મનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો	૮-૦૦	ગુરુભક્તિ ગહુલી સંગ્રહ	૨-૦૦
શ્રી કાન્નકુખાકર	૮-૦૦	ભક્તિ ભાવના	૧-૦૦
શ્રી કબારત્ન કોષ ભાગ ૧લો	૧૪-૦૦	હું ને મારી બા	૫-૦૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૩-૦૦	જૈન શારદા પૂજનવિધિ	૦-૫૦

લખો :- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઇટ, ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

પોસ્ટેજ અલગ

તંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સસોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.